

Bismilahi rrahmani rrahim

Fjalimit të Xhumasë i

Kalifit të V-të të Xhematit Islamik Ahmedia, Hazret Mirza Masrur Ahmedit

Mbajtur në Xhaminë e Londrës më

16 Janar 2004

Hazuri e filloi fjalimin e tij me leximin e ajeteve 24 dhe 25 të Sures El-Isra, përkthimin e plotë të të cilave do ta japë më poshtë. Ai më pas vazhdoi:

Allahu i ka vënë theks të posaçëm sjelljes së mirë ndaj prindërve, përveç nëse të pengojnë në të adhuruarit e Allahut ose të detyrojnë në idhujtari. Përveç në këtë, ju duhet t' u bindeni atyre në gjithçka tjetër. Kjo është për arsye se ata janë kujdesur në fëmijëri për ju dhe mundi i tyre nuk mund të shpaguhet lehtë dhe prandaj jemi urdhëruar që krahas kujdesit ndaj tyre edhe të lutemi që Zoti të tregojë mëshirë ndaj tyre. Duhet ta dini se sado shumë të kujdeseni dhe të luteni për ta, prapëseprapë nuk guxoni të mendoni se e keni shkarkuar detyrën tuaj dhe e keni larë borxhin ndaj tyre. Përkundrazi, fëmijët kurrë nuk mund t' ua shpaguejnë borxhin prindërve të tyre për atë që ata kanë bërë për ta gjatë fëmijërisë së tyre.

Në dy ajetet që sapo i lexova Allahu thotë:

'Zoti yt ka urdhëruar që të mos adhuronit tjetër përveç Atij dhe të silleni mirë me prindërit tuaj. Nëse njëri prej tyre ose të dy përjetojnë pleqërinë te ti, mos u thuaj ndonjë fjalë që shpreh pakënaqësi e as mos u fol me zë të lartë, por folu me respekt të plotë.

Shtrij përpara tyre krahët e përulësisë dhe lutu për ta: 'O Zoti im ke mëshirë ndaj tyre, siç janë kujdesur ata për mua në vegjëli'.

Gjëja e parë e përmendur në këtë ajet është që të mos adhuronit askënd tjetër përveç Allahut, i cili ju ka krijuar, ushqyer, dhe ua a ka plotësuar të gjitha nevojat tuaja. Duke e adhuruar dhe falënderuar Atë mund t' i trashëgoni bekimet e Tij, dhe bekimi më i madh ndaj jush që Ai jua ka dhënë ishin prindërit tuaj, të cilët ju kanë ushqyer, pastruar dhe janë kujdesur për ju në fëmijëri, shpesh duke kaluar net të tëra pa gjumë. Nuk kishte sakrificë që nuk e bënë për ju. Tani ata kanë nevojë për ndihmën tuaj dhe ju në asnjë mënyrë nuk guxoni t' i injoroni. Nuk duhet që pa ndonjë arsye të largoheni prej tyre dhe të mos çani kokë për ta.

Kur kërkoni ndonjë shërbim prej jush, mos i qortoni e mos u sillni keq ndaj tyre, por kujtojeni kohën kur nëna juaj ju ka rritur me mundime kur ju keni qenë të pafuqishëm e ajo është kujdesur për ju dhe ua ka plotësuar nevojat tuaja. Tani që kanë arritur në moshë të shtyrë, e cila në një mënyrë është fëmijëri e dytë - sepse pleqëria është e ngjashme me fëmijërinë – ata kanë nevojë për ndihmën tuaj. Ju nuk duhet assesi të justifikoheni duke thënë se jeni të zënë me familjet tuaja dhe nuk keni kohë për prindërit.

Nëse ndonjëherë thonë diçka që juve u duket e rëndë, ju nuk duhet t'ua ktheni me të njëjtën ose t'i qortoni. Ka të atillë që madje i dënojnë prindërit e tyre fizikisht. Unë vetë me sytë e mi kam parë skena të tilla rrëqethëse dhe u them se s'ka gjë më të shëmtuar. Allahu në Kuran urdhëron që të mos u thoni prindërve tuaj as *'uf'*. Kjo do të thotë që edhe kur juve, diçka që ata kanë thënë ose kanë bërë nuk ju pëlqen, as atëherë nuk duhet t'u thoni fjalë që shprehin pakënaqësi. Pra, edhe kur diçka është kundër pëlqimit tuaj, ju duhet të tregoheni të butë ndaj tyre, t'i nderoni, dhe t'u shërbeni me dashuri e respekt. Shembulli më i mirë i kujdesit është shembulli i kujdesit të nënës ndaj fëmijës së saj.

Disa që jetojnë në shtetet e perëndimit dhe e kanë përvetësuar të menduarit perëndimor, më shkruajnë nganjëherë, dhe ankohen se për këtë apo për atë arsye nuk po mund të kujdesen për prindërit e tyre dhe na sugjerojnë që Xhemati të hapë ndonjë shtëpi të pleqve. Ata shpesh arsyetohen duke thënë se gruaja punon dhe fëmijët shkojnë në shkollë; kur kthehen në shtëpi nuk mund të kujdesen për prindërit e tyre të moçëm. Të tillët duhet të kenë frikë nga Zoti. Kurani i shenjtë thotë se ju duhet t'i respektoni prindërit tuaj, t'i nderoni, të jeni të sjellshëm dhe të butë ndaj tyre, ashtu si ç'janë kujdesur ata gjatë fëmijërisë suaj duke hequr të zitë e ullirit. Nëse dikush ka tentuar të ju lëndojë në ndonjë mënyrë, prindërit tuaj ju kanë mbrojtur.

Tani që ata kanë nevojë për ndihmën tuaj, ju thoni se Xhemati duhet të kujdeset për ta. Xhemati kujdeset, por kujdeset për ata pleq që nuk kanë as fëmijë as të afërm që do të mund të kujdeseshin për ta. Ndërsa, ata që kanë fëmijë, është detyra e tyre të kujdesen për prindërit e tyre. Pra, ata që ushqejnë mendime të tilla, duhet ta ndryshojnë mënyrën e tyre të menduarit. Mesihu i Premtuar erdhi për t'i sjellë në jetë mësimet e Islamit, që ishin injoruar dhe harruar dhe jo që t'u bëjë juve të veproni në të kundërtën.

Tani rreth të drejtave të prindërve dhe mënyrës se si duhet të trajtohen ata, unë do të paraqes para jush disa hadithe. Një njeri e vizitoi Profetin e Shenjtë s.a.s. dhe i tha: *'O i Dërguari i Allahut, e kam qarur nënën time nga Jemeni në Haxh, e kam ngritur për tavaf, e kam bartur në shpinë dhe e kam shëtitur; se është shumë e vjetër dhe mezi lëvizë. A e kam shlyer borxhin tim ndaj saj'*. Profeti i shenjtë tha: *'Jo, ti nuk e shlyer borxhin ndaj saj'*. Njeriu tha: *'Pse jo?'* Profeti i shenjtë s.a.s. tha: *'Ajo ka vuajtur në të njëjtën mënyrë kur ti ke qenë i vogël dhe të gjitha shërbimet që i ka bërë për ty i ka bërë me dëshirë që ti të jetosh; ndërsa ti, të gjitha hyzmetet dhe shërbimet që ia ke bërë asaj ia ke bërë duke e ditur se ajo së shpejti do të vdesë dhe duke e ditur se ajo është mysafir që do të rrijë vetëm për disa ditë.'*

Njerëzit e thjeshtë mendojnë se duke e qarur nënën e tyre në Haxh dhe duke e bartur në shpinë kanë bërë ndonjë sakrificë të madhe. Por Profeti i shenjtë s.a.s. i tha atij njeriu se me këtë ai nuk e kishte shkarkuar detyrën e tij.

Transmetohet nga Asma bin Ebi Baker e cila tha: *'E vizitova Profetin e shenjtë s.a.s. dhe e pyeta se a duhet të sillem mirë ndaj nënës sime idhujtarë? Profeti i shenjtë më tha 'Po'.*

Ka një transmetim tjetër nga Ebu Useid Assad i cili thotë: Ishim me Profetin e shenjtë kur një njeri nga fisi Benu Salma erdhi dhe tha: *'O i Dërguari i Allahut! Pas vdekjes së prindërve të mi, a ka ndonjë mirësi që mund ta bëjë për ta?'* Profeti i shenjtë s.a.s. tha: *'Po. Duhet të lutesh dhe të kërkosh falje për ta; dhe çfarëdo premtimi të kenë dhënë, plotësoje. Dhe duhet t'i respektoni miqtë e tyre ashtu siç i respektonin ata kur ishin gjallë'*.

Pra, përveç që duhet të jeni të mirë ndaj tyre sa janë gjallë, edhe pas vdekjes së tyre duhet të luteni dhe të kërkoni falje për ta dhe të plotësoni premtimet që kanë bërë; si për shembull pagimin e borxheve, etj.

Në një hadith tjetër rrëfëhet se njëherë kur Halimja, mëndesha e Profetit të shenjtë erdhi në Medine dhe ia bëri të ditur Profetit të shenjtë s.a.s. gjendjen e saj të vështirë, Profeti i shenjtë s.a.s. pasi u konsultua me gruan e tij, i dhuroi asaj dyzetë frymë dele, si dhe dhurata të tjera. Kjo ishte praktika e udhëheqësit tonë të madh, Profetit të shenjtë s.a.s. i cili edhe për mëndeshën e saj kujdesej shumë dhe mundohej të përmbushte detyrën e tij ndaj saj.

Transmetohet nga Hazret Ebu Tufail se e kishte parë Profetin e shenjtë në Mukame Dirana duke shpërndarë mish. Erdhi një grua te Profeti

shenjtë dhe ai e shtroi për të njëjën nga rrobat e tij që të ulej. Unë i pyeta njerëzit kush ishte kjo grua, të cilën Profeti po e nderon kaq shumë. Njerëzit më thanë se ajo ishte mëndesha e tij (Halimja, gruaja që i kishte dhënë gji në fëmijëri).

Njëherë Profeti i shenjtë ishte ulur në mes të njerëzve kur mëndesha e tij, Halimja me burrin dhe djalin e saj erdhën. Profeti i shenjtë s.a.s. e shtriu një nga rrobat e tij për të që të ulej, ndërsa vëllait të tij në shpirt ia liroi vendin ku ai ishte ulur vetë. Ky është respekti dhe nderimi të cilin Profeti i shenjtë s.a.s. e ka demonstruar. Jo vetëm që i respektonte prindërit e tij në shpirt, por edhe kur vëllai i tij i qumështit erdhi, ai gjithashtu u ngrit në këmbë dhe ia ofroi vendin e tij që të ulej. Pra, gjithë këtë respekt dhe nderim e shfaqti Profeti i shenjtë s.a.s. ndaj tyre vetëm për arsye se në foshnjëri ai kishte pirë qumështin e kësaj gruaje, ndërsa të tjerët ishin të afërmit e saj.

Në ditët tona kur vjen ndonjë mysafir ose i afërm, fëmijët nuk lëvizin nga vendi, ndërsa prindërit e tyre nuk i mësojnë ata se duhet të ngrihen dhe ta lirojnë vendin për ta. Hadithet që i përmenda më lartë, nuk janë përralla të moçme por janë histori e vërtetë që na mëson se si të sillemi dhe të veprojmë.

Transmeton Hazret Ebu Hureira, Allahu qoftë i kënaqur me të, se Profeti i shenjtë s.a.s. tha: *'I turpëruar qoftë ai'* dhe i përsëriti këto fjalë tri herë. Njerëzit pyetën: *'O Profeti i Allahut, kush?'* Profeti i shenjtë s.a.s. tha: *'Ai i cili i gjeti prindërit e tij në pleqëri dhe nuk e fitoi Xhenetin duke u shërbyer atyre.'*

E shihni pra se sa fort na është tërhequr vërejtja; dhe sa shumë neveri shfaqti Dërguari i Allahut s.a.s. ndaj të tillëve. Në një mënyrë ai i mallkoi ata të cilët, duke pasur mundësi ta fitojnë parajsën, e humbën atë.

Pastë mëshirë Allahu dhe i udhëzofte në rrugë të drejtë të gjithë këta që nuk i respektojnë prindërit e tyre.

Mesihu i Premtuar a.s.s. ka thënë: *'Secili që i nënçmon prindërit e vet dhe nuk sillet mirë ndaj tyre, nuk është nga pasuesit e mi. Secili që nuk i respekton prindërit e tij dhe nuk i pason urdhrat e tyre që nuk janë në kundërshtim me shariatën, dhe refuzon t'u shërbejë atyre, nuk është nga pasuesit e mi.'*

Hazret Ebu Hureira r.a. transmeton se njëherë një njeri e vizitoi Profetin e shenjtë s.a.s. dhe e pyeti: *'Kë duhet ta nderoj më së shumti?'* Profeti i shenjtë i tha: *'Nënë tënde'.* *'E pastaj?'* Pyeti njeriu. *'Nënë tënde.'* Iu përgjigj Profeti i shenjtë. Të tretën herë e pyeti: *'Kë pastaj?'* Profeti i tha

përsëri: *'Nënë tënde'*. Ai e përsëriti pyetjen edhe një herë dhe Profeti i shenjtë i tha: *'Babanë tënd, e pastaj të afërmit e tjerë sipas radhitjes'*.

Transmetohet nga Hazret Abdullah bin Umar i cili thotë se e ka dëgjuar Profetin e shenjtë s.a.s. duke thënë: *'Kënaqësia e prindërve është kënaqësia e Zotit dhe pakënaqësia e prindërve është pakënaqësia e Zotit.'*

Transmetohet nga Hazret Abdullah bin Amër se e ka dëgjuar Profetin e shenjtë duke thënë: *'T'i shash prindërit tuaj është një mëkat i madh'*. Dikush nga sahabët tha se kush është ai i cili do t'i shante prindërit e tij? Profeti i shenjtë s.a.s. tha: *'Nëse dikush ia shanë prindërit dikujt është sikur t'i shante prindërit e tij, sepse edhe tjetri për t'u hakmarrë do t'ia shajë prindërit këtij.'*

Pas betejës së Hunejnit, 6 mijë robër lufte ranë në duar të myslimanëve, nga të cilët kishte edhe të afërm të Hazret Halimes të cilët erdhën te Profeti për të kërkuar mëshirë duke ia përkujtuar fëmijërinë e tij dhe qumështin që kishte pirë nga Hazret Halimja. Ai i pranoi të gjitha kërkesat e tyre. Ky pra ishte respekti të cilën ai e tregoi ndaj të afërmeve të saj.

Në një hadith tjetër Profeti i shenjtë s.a.s. tha: *'Nëse dikush dëshiron të jetojë gjatë dhe të jetë i pasur, ai duhet t'i trajtojë mirë prindërit e vet'*. Çfarëdo të mire që kanë bërë prindërit tuaj për ju, duhet ta përkujtoni. Kur ishit të vegjël, ata ju kanë ushqyer dhe janë kujdesur për nevojat tuaja duke sakrifikuar shumë. Po të mos ishin kujdesur ndaj jush, ju do të kishit qenë si jetimë. Edhe kur u rritët, ata vazhduan të kujdesen për arsimimin tuaj, shpesh duke e hequr kafshatën e tyre nga goja, vetëm e vetëm që ju të kenë një status më të mirë në shoqëri. Megjithëkëtë ka fëmijë që janë aq mosmirënjohës sa që pasi të kenë arritur gjithçka nga prindërit e tyre, largohen prej tyre dhe nuk donë të dëgjojnë për ta.

Hazret Mesihu i Premtuar a.s.s. e tregoi një herë një ndodhi. Ishte një herë një hindu i cili me mundime të mëdha i kishte shkolluar fëmijët e tij. Njëri nga djemtë e tij arriti të bëhej inspektor i lartë. Një ditë babai i tij vendosi ta vizitonte të birin. Udhëtoi gjatë dhe kur arriti në vendin ku ai punonte, e gjeti djalin e tij në shoqëri me kolegët e tij të punës me të cilët po bisedonte; ndërsa ai u ul mënjanë dhe filloi të priste gjersa ai të mbaronte. Njërit prej kolegëve të tij nuk i pëlqeu prezenca e këtij plaku të varfër dhe pyeti se kush ishte ky njeri që po rrinte këtu? I biri i tij tha se është një ish shërbëtor i tij nga koha e fëmijërisë. Babai i tij u hidhërua shumë dhe u largua prej aty shumë i dëshpëruar.

Hazret Mesihu i Premtuar a.s.s. ka thënë se pamje të tilla mund të shihen shpesh në jetën e përditshme ku njerëzit mundohen t'u shmangen të afërmeve të tyre në mënyrë që pozita e tyre e 'lartë' të mos dëmtohet. Disa që mendojnë se ka arritur pozita të larta, nuk dëshirojnë t'i vizitojnë prindërit e tyre të varfër.

Krejtësisht ndryshe janë ata të cilët i respektojnë prindërit e tyre për shkak se Allahu ka urdhëruar ashtu. Por të tillë nuk kanë mbetur shumë në kohët tona. Ai më tutje thotë se disa njerëz nuk përkujdesen për nënat e tyre; dhe kur i pyet për arsyen, ata thonë se ajo është e ngutshme dhe është bërë e padurueshme për gruan time. Mesihu i Premtuar thotë se ky nuk është ndonjë arsye e vlefshme. Nënat e kanë vendin dhe pozitën e tyre, dhe ju duhet të përkujdeseni për to me përkushtim; përndryshe do ta privoni veten nga Xheneti i cili është nën këmbët e tyre.

Njeriu nuk duhet të përkujdeset për prindërit e tij duke e konsideruar shërbimin e tij si lëmoshë ndaj tyre. Nuk është ashtu. Të shtyrit në moshë llogariten si jetimë sepse nuk mund të punojnë më e të kujdesen për veten e tyre; dhe është detyra juaj që të përkujdeseni për ta sepse edhe ju kur ishit të vegjël e të pafuqishëm ishit sikur jetimë. Prindërit tuaj nuk janë kujdesur për ju duke ju konsideruar juve si jetimë por ju kanë shërbyer me dashuri. Tani që rolet janë ndërruar, ju duhet t'u shërbeni atyre me të njëjtën dashuri dhe shqetësim. Krahas përkujdesjes, ju gjithashtu duhet të luteni për prindërit tuaj, se ashtu sikur që pranohen lutjet e prindërve kur ata luten për fëmijët e tyre, po ashtu pranohen edhe lutjet e fëmijëve kur ata luten për prindërit e tyre.

Njëri nga pasuesit e Mesihut të Premtuar a.s.s., babai i të cilit ishte kundërshtar i madh i Xhematit, erdhi njëherë dhe u takua me Mesihun e Premtuar dhe i shpjegoi gjendjen e babait të tij. Mesihu i Premtuar e porositi me theks të veçantë që të lutej për babanë e tij. Ai tha se po lutej vazhdimisht e po ashtu disa herë i kishte shkruar Mesihut të Premtuar që edhe ai të lutej për të. Mesihu i Premtuar i tha se duhej të lutej më me ngulm, sepse lutja e babait për të birin pranohet dhe lutja e të birit për babanë gjithashtu pranohet. Nëse ti do të lutesh me përkushtim dhe i thelluar në lutje, atëherë edhe lutjet e mia do të pranohen.

Hazret Sheikh Abdurrahman Kadijani rrëfen se një herë duke udhëtuar për në Batala, Mesihu i Premtuar më pyeti se si ishte situata me prindërit e mi dhe ma përkujtoi që të lutem për ta, t'u ndihmojë dhe të

sillem mirë me ta dhe me shembullin tim të mirë t'i bindë për bukurinë e Islamit. Se mësimi i Islamit është i mrekullueshëm dhe asgjë s'mund të krahasohet me të. Feja e vërtetë e stolis adhuruesin me një karakter të mirë dhe me morale të larta dhe duke parë këtë, në zemrat e të tjerëve lind një simpati dhe dashuri për Islamizmin. Islami nuk të ndalon t'u shërbesh prindërve tuaj, por të urdhëron t'u bindesh atyre në gjithçka që nuk është në kundërshtim me ligjet e shariatit dhe t'u shërbesh me gjithë zemër.

Mesihu i Premtuar tha se edhe sahabët e Profetit të shenjtë s.a.s. janë përballur me situata të tilla për shkak të diferencave fetare me prindërit e tyre. Megjithëkëtë ti duhet të jesh gjithmonë i gatshëm t'u shërbesh atyre dhe të mos e lëshosh asnjë shans të të kaloj. Ti do të shpërblehesh sipas motiveve tuaja të mira. Nëse je larguar nga prindërit tuaj për ta fituar kënaqësinë e Allahut, këtë e ke bërë nga zori, por ti duhet të kesh qëllime të mira dhe të vazhdosh të lutesh për ta. Kjo nuk është një situatë e re, tha më tutje Mesihu i Premtuar, Hazret Ibrahim i ishte përballur me një situatë të tillë. Në çdo situatë e drejta ndaj Zotit ka përparësi, por ti duhet të lutesh vazhdimisht për prindërit tuaj dhe të kesh qëllime dhe motive të mira për ta. Nëse keni diferenca në çështjet e fesë, kjo në asnjë mënyrë nuk do të thotë që nuk duhet të kryeni detyrimet ndaj prindërve tuaj. Detyra juaj duhet të përmbushet dhe ju duhet të vazhdoni të luteni për ta me shpresë se Allahu do t'i pranojë lutjet tuaja e t'i udhëzojë ata në rrugën e drejtë.

Nëna e Hazret Molvi Abdul Kerimit e vizitoi Kadijanin. Ajo ishte në moshë shumë të shtyrë dhe shëndeti i ishte dobësuar shumë. Hazret Mesihu i Premtuar a.s.s. i tha Abdul Kerimit se, t'u shërbesh prindërve është një vepër fisnike. Janë dy kategori të njerëzve për të cilët Profeti i shenjtë s.a.s. ka thënë: 'mjerë ata'. Njëri grup janë ata që e kanë përjetuar Ramazanin dhe mëkatet e të cilëve nuk janë falur dhe tjetri grup janë ata që i kanë gjetur prindërit e tyre në pleqëri dhe nuk kanë fituar Xhenetin duke u shërbyer atyre.

Kurani i shenjtë u jep rëndësi të madhe prindërve sepse ata vuajnë shumë për fëmijët e tyre. Pa marrë parasysh prej çfarë sëmundjeje të lëngojë fëmija, nëna nuk mund ta lë anash. Mesihu i Premtuar e zuri në gojë shembullin e gruas së tij e cila e priste në dorë të vjellurit e njërit nga fëmijët e tyre të sëmurë. Kjo është një dashuri natyrore e prindërve ndaj fëmijëve të tyre dhe asnjë dashuri tjetër nuk mund të krahasohet me të. Prandaj Allahu thotë në Kurandin e shenjtë *'Inallaha jamuru bil*

adli vel ihsani ve itai dhil kurba.' – Allahu ju urdhëron për drejtësi dhe mirësi dhe që t'u bindeni prindërve tuaj. Pastaj Mesihu i Premtuar thotë më tutje se njeriu duhet ta nderojë dhe të përkujdeset për nënën e tij dhe tregoi se si Profeti i shenjtë s.a.s. thoshte për Uveis Karnin: *'Po e ndjej aromën e dashurisë së Zotit nga Jemeni. Ai e do nënën e tij dhe është i zënë në shërbim të saj dhe prandaj nuk mund të vijë e të më vizitojë mua'*. Ai jeton në kohën e Profetit por nuk mund ta vizitonte sepse ishte krejtësisht i zënë në shërbim të nënës së tij.

Profeti i shenjtë s.a.s. posaçërisht u ka dërguar selam dy njerëzve: Uveisit dhe Mesihut. Është e çuditshme që asnjë personi tjetër nuk i është dhënë një rëndësi e tillë. Rrëfëhet se kur Hazret Umeri e vizitoi Uveisin, i tha se isha aq i zënë në shërbim të nënës sime sa që engjëjt kujdeseshin për devetë e mia.

Mesihu i Premtuar në një rast tjetër ka thënë: 'Ka të tillë që nuk i respektojnë prindërit e tyre. Unë po ju them se ai i cili nuk kujdeset për nënën e tij nuk do të shohë ditë të mira. Prandaj, ju duhet të jeni të gatshëm të veproni sipas urdhrave të Allahut dhe të Dërguarit të Tij. Kjo është në të mirën tuaj; ndërsa detyra ime është vetëm të ju këshilloj.

Ka disa që e përdorin emrin e Uveis Karnit për t'u justifikuar, tha Hazuri. Të tillëve, kur u thuhet se Xhemati kërkon ndonjë shërbim prej tyre, ata justifikohen duke thënë se nuk mund t'i lënë prindërit e tyre vetëm, përderisa nuk lënë keq asnjë punë të botës, dhe në kohë të lirë ata rrinë pak me prindërit e tyre dhe mendojnë se janë duke u shërbyer atyre. Uveis Karni ishte aq i zënë në shërbim të nënës së tij, sa që nuk i bënin fare përshtypje punët e botës, saqë edhe për devetë e tija përkujdeseshin engjëjt. Pra, nuk duhet të keni kohë për gjërat e botës por kur Xhemati kërkon nga ju ndonjë shërbim ju të jepni shembullin e Huveis Karnit.

Mesihu i Premtuar a.s.s. i tha një njeriu se të drejtat e nënës janë të shumta dhe fëmijët duhet t'u binden atyre. Por, nganjëherë në mos kënaqësinë e tyre mund të ketë diçka të fshehur, p.sh. Nëse ndonjë nënë është e pakënaqur me të birin e saj sepse ai është duke agjëruar ose duke kryer ndonjë obligim tjetër fetarë, atëherë ai nuk obligohet t'i bindet asaj.

Mesihu i Premtuar gjithashtu ka thënë në një rast tjetër, se nëse gruaja juaj mundohet të ju bëjë ta injoroni nënën tuaj, atëherë është më mirë të ndaheni me atë grua. Gratë duhet ta kenë parasysh se kur njerëzit

shtyhen në moshë, kapacitetet e tyre dobësohen dhe nëse ata ndonjëherë përdorin ndonjë fjalë të rëndë, ato duhet ta tolerojnë për të fituar kështu kënaqësinë e Allahut.

Hazret Mesihu i Premtuar a.s.s. ka thënë: Allahu në Kuran thotë: '*Falaa takul-lahumaa uffim ve latanhar huma*' ju nuk duhet të flisni fjalë të pakëndshme ndaj prindërve tuaj dhe mos u thoni gjëra që shprehin jorespekt;. Në shikim të parë duket se Allahu i drejtohet Profetit të shenjtë me këto fjalë, por në fakt Allahu u drejtohet pasuesve të tij sepse prindërit e Profetit të shenjtë kishin vdekur gjatë fëmijërisë së tij të hershme dhe çdo njeri inteligjent mund të kuptojë se Allahu në këtë ajet na drejtohet neve duke na urdhëruar që t'i respektojmë prindërit tanë. Ajeti tjetër gjithashtu na drejtohet neve: '*Ve kadha rabbuka alaa ta'budu ila ijahu ve bil-livalidejni ihsana*' se Zoti juaj urdhëron që ta adhuroni vetëm Atë dhe të jeni të sjellshëm ndaj prindërve tuaj. Mesihu i Premtuar thotë se nëse Allahu do të kishte lejuar që të adhuroni dikë tjetër krahas Tij, Ai do të kishte urdhëruar që të adhuroni prindërit tuaj, sepse ata ju kanë ushqyer dhe mbrojtur kur keni qenë të vegjël dhe janë përkujdesur për ju derisa jeni rritur duke shprehur gjithmonë dashuri të madhe për ju, të cilën dashuri Allahu xh.sh. e ka mbjell në zemrat e tyre.

Allahu na mundësoftë të veprojmë sipas këtyre këshillave dhe t'u shërbejmë prindërve tanë, të jemi të mirë dhe të sjellshëm ndaj tyre dhe me këtë të fitojmë kënaqësinë e Tij. Amin!

Note:

This is an Albanian translation of Hazoor's Hutba of **16 January 2004**. The topic of this Hutba is: **Kindness to Parents**.
The translation has been prepared by the members of Kosovo Jama'at.